

ECCLESIAE ANGLICANÆ
FILII
COLLATIO

cum Doctissimo Viro J.S.

*De Fidei Christianæ
Certitudine.*

Cui accesserunt,
Epistola ad Scholasticos *Oxonienſes*
&c. ac Breviuscula Differtatio
De Oratione Dominica.

In Multiloquio non deerit Peccatum.

Prov. 10. 19.

ΤΟ ΑΛΗΘΕΖ ΕΝ ΒΡΑΧΕΙ ΚΕΙΤΑΙ.

OXONIA.

Typis Lichfieldianis. A. D. 1690.

RECOLLEGE AMICIS

II. II.

Candido Lectori.

S. cum Docum. Vito

HQC tantam Amice Lector, te exaratum velim, ut credas Me omnes Adversarios, quibusdam Quaestiones Theologicas Discutio, inter Disputandum Ardentius Amare: cum Vera dicunt Delectationem nobis exhibent, cum Falsa, exhibeo illis Misericordiam, quae sane eo altius in nostro exurgit pectore quo clarius Perspicio fucundissimam Veritatem, quam illi non tantum non Vident, sed etiam non Esse Opinantur. Vale, Fratres mei. Ex Memor. GREGORII Magni. Veritas Sententia, Summa Veritas Amor Est.

JO. ANTON. DE BAYREUTH

OXONIA

Typis Academicis A. D. 1690

NOS etiam *Βραχυλογία*: Studio tenemur:
Examen itaque Brevissimum exhibemus Discursus istius, cui J. S. hunc dedit Titulum, "*DISCURSUS BREVIS, Heterodoxorum Fidem ab imis evertens Fundamentis.*"

1. "Deus Regulam aliquam instituit, qua mediante quid Christus & Apostoli Iphius docuerint, cognosci possit.

2. "Est itaque Regula ista ejusmodi, ut qui eam sequuntur ab Errore hac in re immunes futuri sint.

Hæc Vera esse agnoscimus.

3. "Sacra Scriptura Litera a Privatis hominum Judiciis exposita non est hujusmodi, cum experiamur Protestantium & Socinianorum Sectas (ut alias taceam) Hanc tanquam unicam Fidei Regulam sequi, harum tamen unam vel alteram circa Res Fidei maxime Fundamentales (Trinitatem nempe, ac Deitatem Christi) errare gravissime necesse sit.

Respondeo. Regula Fidei non est Scripturae Litera a Privatis hominum Judiciis Exposita, sed secundum Sensum Communiem Sanctorum Exponenda, nempe per omnia Media Scrutandi Scripturas, seu ad Sensum earum Verum, ac genuinum perveniendi, quibus ut sedulo Utamur, DEUS (*Explicite, vel Implicite*) Præcepit. Unum

ex hujusmodi Mediis est Quatuor illa Concilia Generalia *Nic. Const. Eph. Chalc.* hujusmodi veneratione prosequi, ut minime Dissentiamus ab aliquo Dogmate in iisdem Conciliis Explicato, nisi propter *Rationem Evidentissimam*. Hinc liquido constat *Serpentinum Genus*, SOCINIANOS, eo *Fidei naufragium fecisse*, quod Eam, quam Nos Asserimus, Fidei Regulam, fastuose respuerint. Nimirum tam graviter *Errant nescientes Scripturas, neque Virtutem DEI*. Meminerit Lector non recte dici Judicia hominum Privata, nisi quæ Aliena sunt a Sensu Communi Sanctorum, nec *secundum Analogiam Fidei* formata. Hoc Supposito sic loquimur cum ipso J.S.

4. “Quare Sacræ Scripturæ Litera a Privatis hominum Judiciis exposita, non est Regula a Deo instituta, qua mediantē quid Christus & Aposteli Ipsius docuerint, cognosci possit, seu non est Fidei Regula.

Paragraphum etiam sequentem concedimus.

5. “Hanc itaque tanquam unicam Fidei Regulam sequentes non habent Fidem; cum Fides absque debito ad Fidem Medio attingi nequeat.

6. “Quare (inquit) neque Coetus hominum hanc veluti unicam Fidei Regulam sequentium erit Coetus Fidelium, vel Ecclesia; ac proinde devitanda hujusmodi Coetus Communio. Nos

Nos etiam Dicimus eos, qui hujusmodi Sententiæ pertinaciter adhærent, Sacræ Scripturæ Literam a Privatis hominum Judiciis Expositam, Unicam esse Fidei Regulam, Cœtum Fidelium non esse, sed *Synagogam Satanae*.

Insignissimo Viro J. S.

S.

HAbeo tibi gratias ingentes, utinam etiam referre possem, Eruditissime Vir, pro Epistola tua tam Ingenii acumine polita, quam solidam præferente *Literaturam*. Fateor equidem magnæ mihi esse voluptati istiusmodi Cogitationes Tecum reciprocare, sed neutiquam voluisssem ut Humanitatis causa existimes tibi unquam necessitatem incumbere ad Me rescribendi: Silentium tuum venia non indigebit, Sermo perpetuam exiget Gratitude.

Imprimis amoliendum videtur, quod mihi impingis gravissimum, nempe Me vera ac sincera veneratione non prosequi Quatuor illa Concilia. "Subolet mihi (inquis) dum vis vos non dissentire iis, nisi propter Rationem Evidentissimam, Vestrates non revera Decretis etiam illorum Assensum præbere; sed pendulos hære, vel forsan inclinatos Assensum

‘versus, donec appareat an Ratio aliqua,
 ‘quæ vobis videtur Evidentissima, contra
 ‘expositionem illorum adduci possit.

Sentio equidem Sermonis infirmitatem,
 qua Calamus laborans quodammodo lapsus
 est in *Apparentem* (non *Veram*) Errorem.
 Loquor de *Conciliis* quasi Inspiciendis; non
 jam Inspectis in illa *S. Scripturarum Luce*
 in qua se penitus Discutienda exhibent:
 nempe Testimonio *Scripturarum*, ut *Princi-*
pali Firmamento, stabiliunt sententias suas.
 Liquet nobis nullam omnino extare posse
 rationem evidentissimam, imo nec Umbram
 Rectæ Rationis, quæ plenissimum cohiberet
 Assensum illis Conciliis præbendum.

“Qualis debet esse Ratio illa Eviden-
 ‘tissima, quam Possibilem innuisti in Dog-
 ‘matibus Fidei explicandis Fidem ipsis
 ‘abrogans, & unde depromenda?”

Respondeo. Ratio Evidentissima contra
 alicujus Concilii Dogma, vel Decretum
 Religioni Christianæ Adversum proferen-
 da, seu depromenda est ab ipsa *S. Scriptura*
 secundum Sensem communem Sanctorum
 per ipsorum *Vocem*, vel *Praxin*, vel u-
 tramque a nobis perceptum Explicata. Per
Sanctos intelligo non tantum *Scriptores*,
 sed etiam alios omnes, qui *Fidem per Cha-*
ritatem Operantem habuerunt. Afferi-
 mus Ea omnia, & nihil præter Ea, *Fidei*
Christianæ esse Objecta, quæ ipsi *Apostoli*, atq;
 alii omnes *veros Christianos* (*Explicite, vel*
Im-

Implicitè) Vera esse Crediderunt. Ratio-
nem istiusmodi Evidentissimam proferi-
mus contra istud *Concili Constantiensis De-*
cretum. 'Quod nullus Presbyter sub Pana
' Excommunicationis Communique Popu-
' lum sub Utraque Specie Panis, & Vini
' ' Suspicior te, inquis, de Communi Sensu
' Sanctorum tantundem dicturum; vos
' scilicet ei minime dissensuros nisi prop-
' ter Rationem Evidentissimam etc. Sus-
' picionem auget, quod nullibi dicas vos
' Assensuros vel huic Consensui, vel horum
' Conciliorum Decretis, sed tantum arbi-
' trarie dissensuros. Quid audio? Qui in Æ-
' quilibrio Assensum inter, & Dissensum
' iudicium suspendit, potest vere dici mi-
' nime dissentire, cum in neutram partem
' propendeat.

Respondetur Dissentire ab aliquo Dog-
mate, non est simpliciter eidem Non Con-
sentire, seu Assensum cohibere, sed Sen-
tentiam exhibere Adversam. Concedo igitur
illum, qui in Æquilibrio Assensum
inter & Dissensum iudicium suspendit,
posse vere dici minime dissentire; sed Nego
illum in Æquilibrio iudicium suspendere,
qui minime Dissentit ab aliquo Dogmate
de Re Fidei clare ac perspicue Assensui suo
Proposito: nam in hoc Casu qui minime
Dissentit, Non Negat, Præbet itaque Assen-
sum: certe Idem est Assensum *Postulatum*
Non Negare, & Nolle non Præbere.

Quæro, inquis, an Sensum Communem
Sanctorum (& Conciliorum Primitivæ
Ecclesiæ) Infallibilem esse existimes?

Liquet mihi *Sensum Communem Sancto-
rum Infallibilem esse*: & Concilia Primi-
tivæ Ecclesiæ non Errasse, nec eatenus
Errare potuisse, quatenus Explicabant S.
Scripturas secundum Analogiam Fidei, Fidei
nimirum per *Charitatem Operantis*; seu
illam, quam a Deo acceperunt, *Mensuram*
Practicæ, seu Efficacis Rerum Divinarum
Intelligentiæ.

“ Si recte intelligo, Scripturæ Litera,
juxta te, ad dignitatem Regulæ aspirare
non potest, nisi mutuato ad sui intelligen-
tiam a Sensu Sanctorum Lumine &c.

Laudo sane Industriam tuam: profunda
mente Verum vestigare videris. Recte
mones, ut clarius exprimam Animi mei
Sensa. Sensum *Scripturarum* non separo a
Sensu Communi Sanctorum, sed suppono
esse cum illo Connexum, seu potius Eun-
dem sub Diverso Respectu Acceptum;
nempe in *Scripturis* ut in *Signo*, seu *Repra-
sentatione*, in Pectoribus *Sanctorum Reipsa*
Existentem: Itaque qui velit Sensum
Scripturarum, seu quid *Significent Scrip-
turæ*, recte percipere, *Sanctitatis* potius,
quam *Litararum* studiis debet incumbere:
Charitas, & Humilitas inducent eum in
hanc sententiam: Insipientis est existimare
se aliquam in *Scripturis* Veritatem inve-
nisse,

nisse, nisi quam *Sancti Omnes*, (*Explicite, vel Implicitè*) Crediderunt. Dico igitur non aliter *Scripturæ Literam* mutuare Lumen a Sensu Sanctorum, quam ipsum *Signum* a *Re Significata*. cum ipso Comparata, ut Dignoscatur an bene Conveniant.

‘Ipsi *Ariani* nil nisi Consensum Patrum & Scripturas crepabant, & ad Patres, qui ante illorum tempora scripserant, provocabant: hoc est Regulam tuam secuti sunt, & tamen sunt pessime lapsi.

Miror equidem, Vir Doctissime, Te hæc dixisse. Si possis ostendere *Arianos* se nostram ipsam *Fidei Regulam* sequutos esse profitentes, constat tamen non Istos, sed *Patres Nicænos* illam revera Sequutos esse. Memineris velim Quæ Scripsit *Alexander Reverendissimus Alexandriæ Episcopus*:

Πῶτα δὲ Παρὰ τὰς Γεγραμμένους ἐφευγόντες λαλῶσιν, ἔστι τὰυτα — ἐκ τῆς Ἀληθείας ὅτι τὸ Θεοῦ Λόγος, ἀλλ’ ἔξ Οὐκ ὄντων γέγονεν, ὃ γὰρ ὁ Θεὸς τὸ μὴ ὄντα ἐκ τῆς Μηδενὸς πεποίηκε.

Ἀναπύοντες τὰς Θείας Γεγραμμένους πολλὰκις Ἀνατρέψαμεν Αὐτούς.

In Altera Epistola varia recitat *S. Scripturæ*. loca, in quibus elucescit Apex *Veritatis Evangelicæ*, nompe JESUM Nostrum DEUM Esse Verum, & Æternum: Cujus *Pulchritudinis Infinitæ* Amore ut magis, magisque indies, *Spiritu Sancto* Agitante, nostra Inflammentur Pectora, Precor Deum, Patrem Omnipotentem. Per ipsum
Jesum

Jesum Christum Dominum Nostrum.

Valeas, oro, Acutissimi Ingenii Vir, nec alia ratione Veritatis Investiganda studio incumbas, quam in Via Pacis, & Amoris Cœlestis.

Insignissimo Viro J. S.

S:

JAM tandem, Eruditissime Vir, Scripta perlegi Tua illa, quæ ut diligenter inspicerem hisce verbis adhortatus es: Jam super hac ipsa Quæstione sudat Prelum; unde uberius sensum hac de re meum percipere poteris.

Cogitata quædam Mea Tuis Adversa Sermone descripta Anglicano Epistolio huic erunt Annexa. Hic nostram de *Fidei Regula* Sententiam vindicare conabor contra aliqua quæ in *Responsione* tua occurrunt Ratiocinia, quorum tibi debitum Examen nondum exhibui.

‘Vix unus, inquis, e millibus per istam tuam Regulam ad Fidem perventurus est. Quotus enim quisque est, cui voluminosa Sanctorum Scripta evolvere vel vacet, vel etiam suppetat Ingenium? Ast nisi per Regulam Fidei non poterunt habere Fidem. Seclusisti itaque a Fidelium numero omnes pene præterquam Doctos.

‘Oporteret ut [*Regula Fidei*] sit applicabilis,

‘cabilis, & juxta captum singulorum pen-
 ‘trabilis omnibus, cum omnium intersit
 ‘Fidem habere.

Respondeo. Per *Sensum Commune*
Sanctorum intelligo Ea omnia *Notitia*, in
 quibus Omnium Sanctorum Animi *Conve-*
niunt, ac *Uniuntur*. Præcipua istiusmodi
Notitia, quibus reliqua omnia *Subordinan-*
tur, & in quibus *Virtualiter* Continentur,
 sunt Ea, quæ Omnes qui *Baptizantur*, &
 admittuntur in *Communione* Sanctorum,
 Profitentur se Credere. Dico igitur *Regu-*
lam Fidei a Nobis propositam Doctis, In-
 doctisque Omnibus (ut verbo tuo utar)
 esse *Penetrabilem*, nili istis, qui *Perversa*
Voluntate Pervertunt *Intellectum*, & *Veri-*
tati Sanctificanti Refragantur: Nam ut ali-
 quis sequatur hanc Regulam, tantum opus
 est, ut *Explicite*, & *Formaliter* Credat Ea
 omnia, (ut supra innui) quæ quicunque
 per totum Terrarum orbem *Baptizantur*
 (Adulti per seipsos, Infantes per *Sponsores*)
 se Credere Profitentur. Omnia hujusmodi
 CREDEND A hisce verbis Explicavit
 IRENÆUS, vir plane Divinus, qui ipsunt
 Vidit Sanctissimum POLYCARPUM, Qui
 ‘non solum ab Apostolis edoctus (ut ipse
 ‘loquitur *Irenæus* Lib. 3. Cap. 3.) & con-
 ‘versatus cum multis ex eis, qui Dominum
 ‘nostrum Viderunt, sed etiam ab Aposto-
 ‘lis in Asia, in ea, quæ est Smyrnis Eccle-
 ‘sia constitutus est *Episcopus*, quem & nos
 ‘Vidi.

‘Vidimus, inquit *Irenæus* in prima ætate.
 Sic loquitur Sanctus ille *Irenæus* Lib. 1.
 Cap. 2, 3, 4. ‘Ecclesia, quanquam per
 ‘universum orbem Terrarum usque ad
 ‘fines terræ dispersa, ab Apostolis, & eo-
 ‘rum Discipulis Fidem accepit, quæ est
 ‘in Unum Deum Omnipotentem, qui Fecit
 ‘Cælum & Terram, & Maria, & omnia
 ‘quæ in eis sunt : Et in Unum Christum
 ‘Jesum Filium Dei, Incarnatum pro No-
 ‘stra Salute : Et in Spiritum Sanctum, qui
 ‘per Prophetas prædicavit Dispensationis
 ‘Myſteria &c. Cap. 3. Hanc Prædicatio-
 ‘nem, & hanc Fidem Ecclesia (velut dixi)
 ‘adepta, quanquam per totum orbem dis-
 ‘persa, diligenter conservat, quasi unam
 ‘Domum inhabitans, & similiter His Cre-
 ‘dit, velut Unam Animam, & Idem Cor
 ‘habens, & consone hæc prædicat, & docet,
 ‘ac tradit, velut uno ore prædita. Nam
 ‘Linguæ in Mundo dissimiles sunt, verum
 ‘Virtus Traditionis Una, & eadem est.

Per *Virtutem Traditionis* intelligenda
 est RES, seu *Veritas ipsa Evangelica*, quæ
 scilicet Linguis in Mundo Dissimilibus
Tradita Una, eademq; est. Pergit *Irenæus*.
 ‘Et neque in Germaniis fundatæ Ecclesiæ
 ‘aliter Credunt, aut aliter Tradunt, neque
 ‘in Hispaniis, neque in Celtis, neque in
 ‘Oriente, neque in Ægypto, neque in
 ‘Lybia, neque hæ, quæ in medio mundo
 ‘constitutæ sunt. Sed quemadmodum Sol
 ‘Crea-

‘Creatura Dei in toto mundo unus & idem
 ‘est; sic etiam Prædicatio Veritatis Ubi-
 ‘que Lucet, & Illuminat omnes homines
 ‘ad Cognitionem Veritatis Venire Vo-
 ‘lentes. Et neque qui valde potens est in
 ‘dicendo ex Ecclesiæ præfectis, Alia ab
 ‘his dicit: nemo enim est supra Magi-
 ‘strum: neque debilis in dicendo hanc
 ‘Traditionem imminuet. Quum enim una,
 ‘& eadem Fides sit, neque is, qui multum
 ‘de ipsa dicere potest, plus quam oportet
 ‘dicit, neque qui parum, ipsam imminuit.

Cap. 4. ‘At vero plus atque minus juxta
 ‘intelligentiam aliquos nosse, non in alte-
 ‘rando idem Argumentum contingit, &
 ‘in excogitando alium Deum præter Opi-
 ‘ficem, & Creatorem, & Nutritorem hujus
 ‘Universi, ita ut hoc non sis contentus &c.
 ‘Sed in eo, ut qui Parabolis dicta sunt,
 ‘amplius explices, & ad Fidei propositum
 ‘accommodes &c. -----quum ea, quæ est
 ‘Ecclesia Univerſa Unam, & eandem Fi-
 ‘dem habeat per totum Mundum, velut
 ‘diximus.

Eos omnes, qui *Veritatem Evangelicam*
 in *Ecclesiæ Anglicanæ* CATECHISMO,
 ac LITURGIA Explicatam imis medullis
 infixam tenent, Communionem non ha-
 bere cum ipso S. IRENÆO, atque adeo
 cum *Omnibus Sanctis* tam Impossibile est,
 ut aliquis mihi persuadeat, quam Me nihil
 Intellectu percipere, vel hisce Oculis Me
 nihil Vidisse unquam.

Vale,

Vale, Vir Doctissime, atque ÆTERNI-
TATEM Cogita.

A. D. 1688.

I Have read the Two Treatises you call the *Second and Third Catholick Letters*: and I acknowledge that they are not unanswerable to the high Esteem I have ever had of your Wit, and Learning. But the Love of the Truth constraineth me to oppose you in this passage, C. L. 2. p. 7. *[Socinians]* in All Appearance Adhere to the Letter [of Scripture;] I verily believe they follow it to their power, but fall into Error through their Misfortune of espousing a wrong Rule.

Answer. The Manifest Cause why the *Socinians* fail of the Truth is this; that they *BlaspHEME the Holy Ghost* by their most Obstinate Denying that He is GOD, by whose Inspiration the Letter of the Scripture was Written, and By whose Conduct alone it is Possible that any man should ever Attain to a Sincere, and Practical Understanding of the Sense of It. It was Written to this End; that Any might Attain to the Knowledge of so much of the Sense of it, as is Necessary for His Sanctification, who should ever Read, or Hear it with a Sincere Dependence upon the Only Wise God, to Enlighten

lighten him with the Knowledge of his Truth. This Sincere Depending upon God is Implied in a Sincere *Believing in the Holy Ghost*, which Unites us to the *Holy Catholick Church*.

Sir, I beseech You to ponder these few words in your heart with this Consideration, That You, and I must shortly Appear Before the Judgment-Seat of Christ, who is the Way, the Truth, and the Life.

I am, Sir,

Your Faithful Servant.

Honoured SIR,

I Give you many Thanks for your Letter. Such Correspondence, though it should fail of being the Means of Increasing *Explicit Faith* in either of us, it must needs be the Exercise, and consequently the improvement of *Charity*, where it is, and the strengthening of *Inclinations* to it where it is not. This I say, because I suppose you will not Allow that any man in the Communion of the Church of *England* can have *True Charity*. But now to our Controversie. These are your words: "I readily grant your Conclusion, that the Church of *England* is of the same Faith with *St. Irenaeus*, as to the Mystery of the Ever-blessed Trinity;

Smity; for I discern not by the words you
‘cite from him, that he speaks of any o-
‘ther Point.

I suppos’d you had an *Irenæus* in your
Study, and that you would have read those
words, which I signified only by &c. Those
words of St. *Irenæus*, which he calls *hanc*
Prædicationem & hanc Fidem, contain the
Summe and Substance of All those Points
of Christian Doctrine, which the Church
of *England* requires to be *Expresly Be-*
liev’d, and to be Acknowledg’d to be Con-
tain’d in the *Holy Scripture* by All those
that are, or Desire to be of Her Commu-
nion. But say you, “Many things are
‘agreed to be of Faith now, even by the
‘Church of *England*, which are not in the
‘Creed, such as are (to omit others) *Bap-*
tism, and the *Lord’s Supper*. To this I
Answer, That whosoever does Believe
the *Apostles Creed* Interpreted by the *Ni-*
cene Creed, and Believes the Holy Scrip-
tures to be the Word of God, he Cannot
but Acknowledge that it is the Duty of
All those who Believe the Scriptures, to
be *Baptiz’d*, and to *Receive the Holy Com-*
munion. I do with you Deny, “that there
‘is any Doctrine or *Dogma* of Christian
‘Faith, that is *simpliciter* (Meerly) *Cre-*
dendum, for they all work through Cha-
‘rity, and have an Influence upon Chri-
‘stian Life, and Virtuous Actions.

ζῆλον ; Μαρτυρεῖν, Πιστεῖν ζῆλον , 'Ανδρει &c.
 'Suppose, say you, you, or I were Dispu-
 'ting with a *Socinian*, and there were By-
 'standers, whom their dexterous mana-
 'ging of Scripture-Texts, and aptly com-
 'paring places (in which art they are in-
 'feriour to none) had put into doubt of
 'the Trinity. Both sides alledge Texts of
 'Scripture, for I never knew they de-
 'clin'd any man at that weapon : Is it a
 'competent allegation for us to tell them,
 'they Blaspheme the *Holy Ghost*, and so
 'miss of understanding it right? To this
 I Answer, that I would not only tell them
 that the chief cause they do not See the
 Deity of our Saviour set forth in the *Ho-
 ly Scripture* is, that they *Blaspheme* the
Holy Ghost. But I would also undertake
 by the Help of God so clearly to De-
 monstrate from the *Holy Scriptures*, that
 the *Holy Ghost* is the *True and Eternal God*,
 that I should not doubt but that any Ho-
 nest and Impartial *Jew* should Acknow-
 ledge that the *Socinian* at last should not be
 Able to *Reply* with any Probability or
 Shadow of *Truth*. I should also under-
 take to Prove to the *Socinian* from the
Holy Scriptures, that Christ is the *True
 and Eternal God* : And for this under-
 taking I should have no less *Example* than
 the Practice of those *Holy Fathers*, that
 Confounded the *Arians*, who by Opening
 the

the Scriptures unto them, (to use their own Phrase) came off *Victoriously*, as you may see in what I have formerly cited unto you out of the celebrated *Epistle of Alexander Bishop of Alexandria*. *Αναγιγνωσκεις οτις Τετρας πολλακις Ανωρε Ιαυρ Αυρις*. It is true, as you say, "that what Distinguishes the true Church from all Others, does constitute her essentially. But then, say I, it is as True, that nothing does Essentially Constitute the True Church, or ought to be esteem'd Necessary to make, or Constitute any Body or Society of Men a True Part of the *Holy Catholick Church*, but what was Judg'd so to do by the *Third General Council*. The Holy Fathers in that most Blessed Council did with all possible plainness and perspicuity DECREE, that there should Never be any other *Written Creed* but the *Nicene*, (tis Evident they accounted the *Constantinopolitane* and *Nicene* as one and the same Creed:) They say Expressly, that this *Written Creed* should be sufficient to be Offer'd or Propos'd to those who would be Converted to the Knowledge of the Truth from *Any Kind of Heresy*. *Εξ Αιχσιαις οιασιν πτην*. The Reason of which Decree is manifestly this; That in the *Nicene Creed* are Contain'd (as in effect I have formerly Asserted) *Εα Νοηματα, in quibus Omnium Sanctorum Antiqui conveni-*

unt, ac Uniuntur : & quibus reliqua omnia
 Dogmata Evangelica Subordinantur, & in
 quibus Virtualiter Continentur. I am high-
 ly delighted with this your acute Ratio-
 cination. “ Every Assent of a Rational
 ‘ Creature to any thing as a Truth, in-
 ‘ volves in its self practically that tis true
 ‘ for this Reason ; if then one Assents that
 ‘ ’tis true, such a Point is Christ’s Do-
 ‘ ctine upon a Motive that does not con-
 ‘ clude the Truth of its having been
 ‘ Taught by Christ, that Act would in-
 ‘ clude in its self some Falshood, for tis
 ‘ False that any thing is True for such a
 ‘ Reason, as does not conclude it True.

This is True : but then as True it is
 that the PRINCIPAL Reason, or Motive,
 why any True Christian does Believe any
Evangelical Doctrine, is a *Practical* or Ef-
 fectual Apprehension of Its Dependance
 upon the PRIME or Supream VERITY,
 i.e. That there is a GOD, a Being Infi-
 nite in All Perfection : Upon this De-
 pends, That there is a Being, which we
 Ought to Love with All our Heart, and
 with All our soul : Upon this Depends
 this Verity, That we Ought not to Love
 any *Finite Object*, but μετὰ τῆς Ἀναφορᾶς
 πρὸς τὸν Θεόν with Reference to God : and
 he that Believes this, will readily Believe
 the Doctrine of *Original sin*, when it shall
 be Preacht unto him ; and he that Be-
 lieves

lieves that Doctrine, will readily Believe that he shall never be Able to Love the Lord our God with All his Heart, and with All his Soul but by *Divine Inspiration*, or the *Present Influence of the Holy Ghost*; and that JESUS CHRIST Came into the World to save sinners, to Procure the *Divine Inspiration* &c.

Now I suppose you will Grant, that thousands of persons do *Thus Believe*, who cannot give you an Account in *Formal Terms* that they do so. You say, if I can shew any such Rule &c. you will be my Convert. To this I Answer, that I have little or no Hope that you will ever have External Communion with the Church of *England*: but I Hope you may be perswaded to concur with Me in this Assertion; That such a Person can never be *Decerv'd*, or *Fixt in an Error in a Matter of Faith*, whose *Intellect* does not *Adhere* to any *Doctrine*, but in *Subordination to his Practical Assent* to the PRIME VERITY, viz. That there is a GOD, a *Being Infinite in All Perfection*. And in this confidence I shall recite to you, as to a Friend some Verses that I wrote On the Memory of a Virtuous Person of my Acquaintance, who Dy'd A. D. 1660.

“Twere to Commend My Self to Commend Thee

‘Thou wast so much the Man, that I shall
be, B 2 ‘If

'If I attain to what I've ever Sought,
 'Since first a Glimpse of Truth Enflam'd
 'My Thought
 'With an Immortal Love to All that's
 'True,
 'And made Me Bid this Sottish World
 'Adieu :
 'And Draw my Mind from what Vain
 'Mortals Talk
 'Into the *Fountain* of All Joy : and walk
 'In Light, BELIEVING nought, but what
 'I SAW
 'To Correspond with this *Eternal Law* :
 'Love not this World, that Glorious GOD
 'Above,
 'Whose Nature's ALL, must still have
 'ALL thy Love :
 'And For His sake Always to All men Do
 'As it h' like Case thou Wouldst be Done
 'unto.
 'This Way thou went'st to Heav'n : and
 'this Way I
 'Above the Nets made by Vain Wits do
 'Fly,
 'Where thousands of poor Souls *Entan-*
 'gled lye, &c.
 'I am, Sir,
 'Your Affectionate Obliged
 'Servant

I am, Sir,
 Your Affectionate Obliged
 Servant

*Ad istos Scholasticos OXONIENSES qui
se Membra Ecclesie Romanæ esse
Profitentur. 1688.*

QUAM sim Ego, Viri Eruditi, Solius
Veritatis, non *Partium* Studiis ad-
dictus, varii Argumenti Scriptis in
lucem emissis satis ostendisse mihi videor.
Stat mihi sententia omnem Veritatem ma-
nifesto *Evangelicam* *Ev* *Si* *Sequi* *per*
Saxa, *per* *Ignes*. Noverint Inimici mei
nunquam hanc Viam me deserturum, *Non*,
si *capiundos* *mibi* *sciant* *esse* *inimicos* *omnes*
homines.

Nuper mihi contigit vidisse SCULP-
TURAM, quæ LONDINI prostat Venalis,
cum hoc Titulo, AN EYE CATECHISM.
In ista *Sculptura* (*Horresco referens*) in
Opprobrium DEITATIS exhibetur *Quid-*
dam pro *Repræsentatione* DEI PATRIS
sub Effigie HOMINIS MORTALIS. *Mon-*
strum Horrendum! *Obstupui, steteruntque*
Comæ! Hæcine fieri Flagitia Toto Orbe
Spectante! Sed *reprimam me*. Ad DEUM
tamen Animus Clamabit cum Homini-
bus Indignationi huic nostræ Adversantibus
Disputare dubet. Sed aliqua mihi spes af-
fuit, neminem, quem Ego unquam vere
Eruditum esse exhibuisti mihi hac in re

non esse Assensurum. Itaque vos omnes oratos velim, ut Spectaculum hoc *Cælo Invisum* vos ipsi etiam summo odio prosequamini; vel saltem non indignemini hæc verba nostra subtilissimo mentis acumine penetrare, atque ut in *Conspectu Dei* sincere de iis judicare. Ad Ingeniosum quendam *Ecclesiæ Anglicanæ* Adversarium septem abhinc Annis Scripsi ista, quorum Sensum acerrimum in mentem mihi revocavit ista Effigies IDOLOLATRICA.

‘Hujusmodis Pestis videtur Animum
 ‘Tuum occupare, qualem iste *Hobbius* &
 ‘*Hobii* Amicus *Gassendus Vester* (*Nebulo-*
 ‘*num* quorundam more Peste externa la-
 ‘borantium) in Populum spargere stude-
 ‘bant: nempe Opinio ista. ‘Non dari
 ‘*Ideam*, seu *Repræsentationem Intellectu-*
 ‘*alem Unius Simpliciter Infiniti*. Quæ ta-
 ‘men *Idea*, seu *Repræsentatio Intellectualis*
 ‘*Virtualiter* includitur in omni hujusmodi
 ‘*Cultus*, seu *Adorationis Actu*, quem *Deo*,
 ‘*Opt. Max.* præstant *Fideles*. Nam vel
 ‘talis *Ideæ Virtus* includitur &c. vel hu-
 ‘jusmodi *Cultus*, seu *Adorationis Actus* Po-
 ‘test consistere cum *Repræsentatione Alius*,
 ‘sed Non potest &c.

‘*Disjunctionem* sic Probo: Nihil aliud
 ‘nisi talis *Ideæ Virtus*, & *Efficacia*, impe-
 ‘dit, quo minus Possit *Repræsentatio Alius*
 ‘consistere cum tali *Adoratione*, quam sibi
 ‘prædari Vult *Deus Opt. Max.*

‘ *Minorem* sic : Repræsentatio *Alius* est
 ‘ *Repræsentatio Alicujus*, Quod non est
 ‘ *Deus* ; Hæc igitur non Potest consistere
 ‘ cum *Vera Dei Adoratione*. Id vero quod
 ‘ non est *Deus*, *Repræsentatum*, ut *Cultu*
 ‘ *Divino* Dignum, quid sit aliud, quam *Ido-*
 ‘ *lum*, ab Animo *Carni* addicto *Formatum*?
 ‘ An *Ecclesia Romana* sit *Idololatrica* ipse
 ‘ videris. Constat mihi Cogitationes *Idolo-*
 ‘ *latricos* quandoque habuisse *Gassendum*
 ‘ *Vestrum* ex hisce *Ipsius* verbis. *Tom. 1.*
p. 92, 93. ‘ *Omnis Idea* aut per *Sensum*
 ‘ *transit*, aut ex iis quæ transeunt per *Sen-*
 ‘ *sus* *formatur*.

‘ Porro hac ratione etiam *Deum*, qui
 ‘ *cadere* sane in *Sensum* non potest, con-
 ‘ *cipere* *Mens* solet sub *Idea Visi* alicujus
 ‘ *Senis Venerabilis*, quam ipsi velut ac-
 ‘ commodat.

Tom. 3. p. 386. ‘ Quod spectat ad *Ideas*
 ‘ *rerum immaterialium creditarum*, ut *Dei*,
 ‘ *Angeli*, *Animæ Humanæ* ; constat etiam
 ‘ *quascunque* habemus de ipsis *Ideas*, esse
 ‘ vel *Corporeas*, vel quasi *Corporeas*, ex
 ‘ *Forma* scilicet *Humana*, & ex rebus ali-
 ‘ *as tenuissimis*, simplicissimis, insensibi-
 ‘ *lissimis*, cujusmodi sunt, *Aer*, *Ætherve*
 ‘ *desumptas*. *Pag. 387.* ‘ *Neque Deum*, ne-
 ‘ *que Angelum*, neque *Mentem*, nisi sub
 ‘ *Forma* quadam *Corporea*, & infirmitati
 ‘ *meæ accommodata* *Intelligere* potis sum.

Αἱ ἐν Ἰδαλματίδης τῆς ψυχῆς κινήσεις ἐξω-
 λομα-

*Negatis Emendatione Paratias: Athenag. Legat.
 pro Christianis.* Fateor equidem Iſtum e-
 tiam *Gaſſendum* (ut *Hobbium Gaſſendo*
Chariſſimum feciſſe *Clariffimi Bramballi*
Scripta oſtendunt) Sententias Contradicto-
 rias proferre: nimirum *Lux* illa Animis
 eorum Inſita, quam adeo ſupprimere co-
 nantur, interdum acrius erumpit, & Ip-
 ſis quodammodo Invitis, ſpargit Radios.
 Hæc eſt Summa Delicti Nolentium Re-
 cognoscere, Quem Ignorare non poſſunt.
Tert. Apol. Hanc Propositionem ſtrenue
 Aſſerendum in me ſuſcipio: *Idololatræ*
 eſt, quicumque Deum Repræſentat ſub
 ſua quacunque Ratione, ſeu Idea, niſi
 Unius Simpliciter Inſiniti, Omnipotentis,
 Summi Boni, Optimi Maximi. De quo
 ſic loquitur Prophetæ *Eſa.* Cap. 4. v. 17,
 18. Omnes Gentes velut Nihil ſunt coram
 Eo, Minus Nihilo, & Inanitate reputan-
 tur: Cui ergo Aſſimilabitur Deus forte,
 ſiquam Similitudinem Comparabilis Er-
 go Deus, niſi Incarnatus, non eſt Phanta-
 ſiæ, ſeu Imaginationis Objectum: Et ubi-
 que de Illo Scripturæ loquuntur, tan-
 ſiquam Oculos, Aures, Manus habente,
 Operationes Illius Phantaſiæ noſtræ per
 Injuſmodi Phraſes exhibentur, non Ipſe
 Intellectui. Sed in Omnibus Sanctitatis
 ſuæ Studioſis Operationum Ejus Phan-
 taſmata Vividam Ipſius Incomprehenſibilis
 Ideam Excitant; ut Illa Inflammati eo-
 rum

rum Animi Ultra *Intellectum* Effundant
Voluntatem; nempe ut Quod Omnem
 Transcendit *Notitiā*, *Amore* prosequantur.

Christianorum Animi Per *Hominem*
 CHRISTUM JESUM Erigendi sunt ad
Invisibilem TRIUNUM DEUM, non de-
 primendi in hujusmodi Opinionem, seu
Phantasiā de DEO PATRE, quasi Ipse
 etiam fuerit *Incarnatus*, & *Visibilis*. Hoc
 quid sit aliud; quam *Innatam* Animis no-
 stris *Essentiæ* *Infinitiæ* *Ideam* corrumpere,
 ac (quoad id fieri possit) abolere: quæ
 scilicet *Idea* Radix, seu Principium est
Omnis Honestatis, ac Veræ Religionis.

Opto Vobis Gratiam, & Salutem Per
Jesum Christum Dominum Nostrum; Cui,
 & Patri, & Spiritui Sancto Sit Omnis Laus,
 Honor, ac Gloria in Sæcula Sæculorum
Amen.

De *Oratione Dominica*.

HIC unus est ex Erroribus quam plu-
 rimis quos *Schisma Phanaticorum*
 (apud Anglos protulit, quod isti Con-
 cionatores, qui *Independentes* vocantur,
 Audaces, & temerarii ipsam Negligunt
 ORATIONEM DOMINICAM. Nos con-
 tra Afferimus *Fidei Christianæ Regulam*
 esse S. *Scripturæ Literam secundum Sensum*
Communem Sanctorum Exponendam; atque
 Omnes SANCTOS *Sensisse* Christianis U-
 niverſis

niverſis Officium incumbere in *Precibus Solennibus* recitandi *Orationem Dominicam*, nec ullam *Precationem* vel *Mentalem*, vel quocunque modo *Vocalem* DEO Acceptam fore, niſi quæ ſit in parte aliqua *Orationis Dominicæ* Exprefſa, vel Implicita. S. Scriptura Teſtatur CHRISTUM Dixiſſe: 'Quum Oratis Dicite: *Pater Noſter* &c. Nil mirum iſtiusmodi homines alias *Liturgiæ Anglicanæ* partes reſpuere, qui nec ipſam admittant *Orationem Dominicam*. Parva ſpes reſtat redigendi eos ad *Sanam Mentem*, dum ſpernunt ipſum Cæleſtis Sapientiæ *derivandæ ſeu participandæ* Fontem, & Originem. Plebs, aiunt hi *Theologiſtri* (quod *Preſbyterani* etiam olim dixerunt) Obſcura hæc, & profunda nimis non Intelligit: At Pueri apud nos illa aliquatenus Intelligunt, & Senes Diſcunt quod Superiora ſint omni Cognitione. Huiusmodi nimirum *Schiſmatis* eſt indoles, ut ipſius *Schiſmatici* *Diſſipet* Intellectum, ut ipſe *Schiſmaticus* Eccleſiam: Variis *Phan- taſmatum* incurſionibus, ſeu *Multifarâ* (ut Clariffimi MORI Noſtri verbis utar) *Notionalitate* Animum exagitat, ac furioſa quadam afficit Voluptate: ſub Officiorum *Spiritualium* fallaci Imagine veram inducit *Carnis* Cupidinem, quæ *Semper* NITITUR IN VETITUM. Scilicet, Erudite Lector, iſti homines *Umbram* quandam *Piøtatis* latioreſ captantes *Subſtantiam* (ver-

(verborum respectu) in *Beaxi* positam, amittunt. *Affectus Sensitivi* Zeli ardentissimi fervore per totam Horam agitati non adeo Cœlestem Animum reddunt, ut Una hæc Petitio ab imo pectore in *Puncto temporis* prolata ‘Remitte nobis Debita nostra, sicut & nos remittimus Debitoribus nostris.

Postquam ego hæc scripseram, contigit mihi legisse aliqua S. AUGUSTINI verba, quibus intimi sensus *Sanctorum Omnium* de *Oratione Dominica* plene, ac perfecte exprimuntur. ‘Si per omnia, inquit, Precationum sanctarum verba discurras, quantum existimo, nihil invenies, quod non ‘ista Dominica contineat, & concludat ‘Oratio: unde liberum est aliis, atque ‘aliis verbis, eadem tamen in Orando ‘dicere, sed non debet esse liberum alia ‘dicere. Ad Probum *Ep.* 121.

TERTULLIANI etiam verba de *Oratione Dominica* sunt *Cedro digna*. De *Oratione* Lib. Cap. 2. ‘Brevitas ista magnæ, ac beatæ interpretationis substantia ‘fulta est: quantumque substringitur verbis, tantum diffunditur sensibus. Neque ‘enim propria tantum Orationis officia ‘complexa est, venerationem Dei, aut ‘hominis petitionem, sed omnem pene ‘Sermonem Domini, omnem commemorationem disciplinæ, ut revera in *Oratione* ‘BREVIARIUM TOTIUS EVANGELII
‘com-

comprehendatur. *Cap. 19.* Compendiis,
 inquit, paucorum verborum, quot attinguntur
 edicta Prophetarum, Evangeliorum, Apostolorum,
 Sermones Domini, parabola, exempla, praecepta, quot simul
 expunguntur officia Dei, honor in Patre,
 fides, testimonium in Nomine, oblatio obsequii
 in Voluntate, commemoratio spei in Regno,
 petitio vitae in Pane, exomologesis debitorum
 in deprecatione, sollicitudo Tentationum in postulatione
 Tutelæ? quid mirum? Deus solus docere
 potuit, ut se vellet orari: Ab Ipso igitur
 ordinata religio Orationis, de Spiritu ipsius
 jam tunc cum ex ore Divino ferretur,
 animata suo privilegio ascendit in Cœlum
 commendans Patri, quæ Filius docuit.

Eodem Spiritu adductus sic loquitur CYPRIANUS
 Episcopus Carthagenensis, Martyr Gloriosissimus
 Deus qui inhabitare facit unanimes in Domo,
 non admittit in Divinam, & Æternam Domum,
 nisi apud quos est Unanimis Oratio. Qualia
 autem sunt, Frates dilectissimi, Orationis
 Dominicæ Sacramenta, quam multa, quam
 magna breviter in sermone collecta, sed in
 virtute Spiritualiter copiosa? ut nihil omnino
 pretermisum sit, quod non in precibus,
 atque orationibus nostris cœlestis Doctrinæ
 compendio comprehendatur. Sic, ait, Orate,
 Pater noster, qui es in Cœlis.

Ea-

Eadem Doctrina Cœlesti fulgentem Animum suam hisce verbis ostendit Sanctus GREGORIUS, Episcopus NYSSENUS in Homiliis de Oratione.

Πατέρ ημῶν ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις. Ταῦτα ἐπομνηστὴν ἡμῖν ἐμποιεῖ τῆς τε Πατρὸς ὅς ἐκαπεπλάκαμεν, καὶ τῆς Εὐγενείας, ὅς ἀπεβλήθημεν.

[Διδάσκει ὁ Κύριος] πρὸς τὸ Πατρὸς καλῶς διὰ παντός βλέπειν, καὶ κατ' ἐκείνου τὴν ἰδίαν καλλωπίζειν ψυχὴν.

Ἐν τῇ Προσευχῇ λέγων, Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐν ἐμοί, πάντα τῇ δυνάμει τῶν λεγομένων προσεύχεται. Γενοίμην τῇ συνεργείᾳ τῆς βοηθείας ἀμεμπῶς, δίκαιος, Θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος, λαλῶν ἀλήθειαν, ἐργαζόμενος Δικαιοσύνην.

Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου. Ὁ τὴν Βασιλείαν ἐλθεῖν ἀξίων τὴν ἑαυτοῦ Ἁγίου Πνεύματος συμμαχίαν ἐπιβοᾷται.

Γενηθῇτω τὸ θέλημά σου. Θέλημα ὅ ἐστὶ ἡ Σωτηρία τῶν ἀνθρώπων ἐστίν. [Ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς] Ἐν τῇ Προσευχῇ διδάσκόμεθα ἅτως ἡμῶν καὶ κακῶν τῶν ζώων ἐκκαθαρίζεται, ὡς καθ' ὁμοιότητα τῶν οὐρανίων ἀγαγῶν καὶ ἐν ἡμῖν ἀνεμποδίτως τὸ θέλημα Θεοῦ πολιτευέσθαι. Σὺ δὲ ὁ ἄρτον, τέτυκτον, ἐκ δικαίων πόρων τῆς τροφῆς χοίλῳ ἄρτον ἐπὶ πᾶσι τῶν σωματικῶν πειλαμάνει χρεῖαν.

Sic Omnium Sanctorum una, eademque est

est Sententia de omnimoda Perfectione
Orationis Dominicæ. Heu! quali caligine
 occupantur *Nostrates Schismatici*! qui ne-
 queunt perspicere SOLEM JUSTITIÆ,
Viam, Veritatem, & Vitam in hisce Ipsius
 Verbis clarissime Emicantem! *Pro Luce*
Evangelii captant densissimas *Errorum* Te-
 nebras, vel inanium *Opinionum* Fumos!
 Tu vero, qui LUX es Ecclesiæ, omnes istos
Opinionum fumos, *Infernas* que *Hæresium*
 tenebras fulgore tuo dissipa; nec dedignare
Loquacitatis fastuose ad *Schismatum* in Ec-
 clesia tua indies subnascentium propaga-
 tionem de industria in concionibus usur-
 patæ strepitum quantocyus reprimere.
 Tui ex voce Apostoli, *Charitas est Com-
 pletio Legis*. Faxit *Deus Opt. Max.* ut
 quotquot Mortalium Divinis Christianismi
 Mysteriis rite initiati sunt, se positis par-
 tium studiis, simultates omnes, omnesque
 de rebus ad Religionem spectantibus lites
 ex animo abjiciant; nec aliam ullam ob
 causam inter se de Veritate, contendant
 investiganda, nisi ut SUMMUM BONUM
 inveniant, inventoque perfruantur. Ita
 enim tandem aliquando fiet, ut Omnes *Re-
 vera* in *Unum Corpus* coalescant, cujus *Ca-
 put est Θεός*: Cui sit Omnis Laus,
 Honor, ac Gloria in Sæcula Sæculorum.
Amen.

FINIS.